

FOTÓK: ON HTE SPOT, KASBAH DU TOURBAKAL, AMANIJENA

Luxus maison, berber kasbah és francia lakájok

Marokkó pont azoknak való, akik kevésbé mainstream, de még kényelmesen megközelíthető egzotikus úti célokat keresnek. Itt megkomponálták a tökéletes nyaralást.

ÍRTA: CSEKE ESZTER ÉS S. TAKÁCS ANDRÁS

Marokkóban az elmúlt években sorra nyíltak a legnagyobb és legrágább szállodák a Four Seasonstól a Mandarin Orientalig. Még Sir Richard Branson is itt vásárolt magának egy régi kastélyt évekkel ezelőtt, hogy aztán hotelnek nyissa meg a nagyközönség előtt. Igaz, az ő döntését kevésbé előzhette meg precíz piackutatás és kőkemény kockázatelemzés, mint a fent említett kanadai és hongkongi hotellán-cok befektetéseit. Amikor Branson hólégbalonnal

megkerülte a Földet, az édesanyja itt várta, hogy találkozhassanak.

Amíg az elegáns brit hölgy a kalandvágyó fiacskájáért aggódott, hogy végre feltűnjön a felhők között, beleszeretett a Magas-Atlasz hegység domborulataiba és az itt élő berberbe. Ragaszkodott hozzá, hogy expedíciója végeztével a kis Richard segítsen a hegyi embereken, ebből lett a milliárdos hegyi szállodája. Mindenesetre Marokkó a térség egyik legvonzóbb országa a befektetőknek, és a kiszámítható királyság kínosan ügyel rá, hogy ez így is maradjon. Az sem véletlen, hogy a királyi

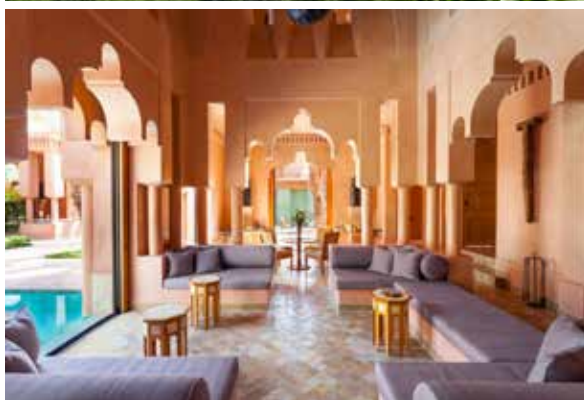

családot nagy ívben elkerülte az arab tavasz, a marokkói titkosszolgálat messze földön híres munkájáról. Minket inkább a természet sokszínűségének ígérete kerítette a hatalmába, amikor útnak indultunk, és igyekeztünk olyan luxuskalauzt összeállítani, hogy még az is kedvet kapjon egy marokkói utazáshoz, akinek Afrikáról minden eszébe jut, csak az nem, hogy odamenjen. Marrákes síkatoraitól a Magas-Atlasz csúcsain át a sivatagi Varzazátig kerestük a hoteleket azoknak, akik nem szeretnék feladni a kényelmet és az exkluzivitást, de nem is a legismertebb szállodaláncokba vágynak, ha már Marokkóig merészkednek.

KÉT TEMPLOM, KÉT ZSINAGÓGA

Ramadán előtt néhány nappal landolunk a marrákesi repülőtéren. Még nem érünk ki az érkezési váróba, még a vámossal sem találkoztunk, hiszen még a csomagjainkat sem szedtük össze, talán az útlevél-ellenőrzés körül téblábolhatunk, amikor meglátjuk az Amanjena szálloda emberét. Diplomátáknak kijáró sürgősséggel röpit át minket az afrikai reptér ügymenetén egészen a tűző napon parkírozott BMW-ig.

A reptértől az Amanjenaig tartó alig tízperces autót a sofőr betanult kiselőadással indul. Megtudjuk, hogy Marokkóban mindenki szeret mindenkit, igazán toleráns ország, Marrákesben két zsinagógát és két templomot is találunk, ő pedig nemrég Victoria és David Beckham sofőre volt. Ők is itt szálltak meg, és innen fedezték fel

Az Amanjena belső kertjei a mór és az arab építészeti sajátosságait vegyítik

Az esti koktéllra teveháton kaptatunk fel egy hegy tetejére, ahol már megrakták a tüzet, és a nap is csak ránk vár, hogy lemelessen.

ezt a gyönyörű országot, amikor Beckham negyvenedik születésnapját ünnepelték.

Feltehetőleg manapság ezt mindenkinek el kell mondania, hogy az amerikai és nyugat-európai turisták nyugodtan legom-

Baberliget

Ha pedig beleföld,
az On The Spot a Baberliget Kúriát ajánlja

www.baberliget.com

Télen meleg, nyáron hideg – berber vendégátás a hegyi erődítmény nappalijában

Kilátás a Kasbah du Toubkal hegyi vendégházából

bolják magukról a golyóálló mellényeket, és ne féljenek kinézni az ablakon, csak mert egy afrikai muszlim országban landoltak fél órával ezelőtt. Közben megszólal a müezzin, begördülünk a recepció elé, és belépünk az Ed Tuttle tervezte mór épületegyüttes varázslatos belső kertjébe, ahol egy több száz négyzetméteres díszmedencét két tucat vörös pavilon és hét, úgynevezett maison határol.

A házukban vagy száz fehér rózsafogad két vázába rendezve, pezsgő durran, bonbon olvadozik, képeslap üzeni, hogy welcome. A nappali privát kis belső kertre nyílik, egészen pontosan közvetlenül az ajtóból a saját medencénkbe csobbanhatunk. Egy hálószoba lent, egy hálószoba fent, ehhez pazar fürdőszoba-komplexum tartozik két zuhanyfülkével, káddal, pipereasztallal, gardróboszobával. Ezt tényleg Beckhaméknak találták ki, dupla komfort, dupla kultúrsokk, és kicsit meg is könnyebbülünk, amikor egyszer csak megpillantunk keresztülszaladni a szobán két apró csótányt. Nincs mit tenni, még a luxus ezen megfizet-

hetetlen szintjére is bekúszik a valóság.

Nagylelkű vendéglátóink nem győzik szörnyülködve exkuzálni magukat, mondván, a hotel 2000-ben épült, amikor a mainstream luxusturizmusnak még hírért sem vették Marokkóban. De amióta az egész környéket beépítették, megjelentek ezek a kedves kis csótányok is. Magukra hagyjuk őket a maisonban, és meg sem állunk a Medináig, ahol az óváros szín- és szagkavalkádja lenyűgöző időutazásra invitál. Bármelyik útikönyv vagy angolul tökéletesen beszélő idegenvezető segít eligazodni, persze az ember legszívesebben napokra elveszne Marrákes forgatagában.

JAMES BOND ÉS A BERBEREK

Ha elég volt az óváros mecsetjeiből, éttermeiből, kigyóbüvölőiből és bazárusaiból, elsőként a Magas-Atlasz hegységbe érdemes megszkölni. Néhány fokkal hűvösebb az idő, mint odalenn, még az európai nyár elején is hófedte hegycsúcsokat kémlelhet az ember, miközben 20–25 fokban kirándul. A berber falvakban pedig egészen más, sokkal személyesebb vendéglátás fogad, mint amit Marrákesben magunk mögött hagyunk.

Egy Imlil nevű hegyi városkáig visz a trepjáró, itt az autótút végétől gyalog kell folytatni utunkat, a csomagjainkkal egy öszvér caplat felfelé. 1820 méter magasságban fekszik egy berber vár, a Kasbah du Toubkal. Benne emeletes ágyas közösségi szobák és tágas, panorámás lakosztályok is várják a teljes nyugalomra vagy éppen kimerítő, egész napos túrákra vágyó vendégeket. A berber kőépületek és falak között itt-ott feltűnik egy-egy oda nem illő, keleti dísz tárgy, aztán kiderül, hogy Martin Scorsese itt forgatta a Tibet végnapjai című film jó néhány jelenetét, és megtartottak emlékre egy-két buddhista szobrot.

Az erődítményt körülölelő hegyek leírhatatlan látványt nyújtanak, és visszautasíthatatlan túraajánlatokat tartogatnak. Hol egy-egy apró hegyi falun keresztül vezet az út, hol dombokon és völgyeken át legfeljebb egy pásztorral és a nyájával találkozunk. Néhány óránként a huszonéves túravezető fiú megáll, nagy lapos sziklát keres magának, kelet felé fordul, és imádkozni kezd. Ilyenkor mi is pihenhetünk anélkül, hogy kiderülne, városi puhányok vagyunk. Ha máskor is elfáradnánk, a fejünkhöz vágja, hogy

Ha elfáradnánk, a fejünkhöz vágja, hogy még Daniel Craig is zokszó nélkül bírta a túrát, és büszkén mutatja okostelefonján a 007-essel közös szelfit.

még Daniel Craig is zokszó nélkül bírta a túrát, és büszkén mutatja okostelefonján a 007-essel közös szelfit.

SAMSUNG

Galaxy S8 | S8+

**Törj ki a keretekből
a mobiloddal!**

**A világot csak akkor ismerhetjük meg igazán,
ha kimozdulunk a megszokott kerékvágásból.
Élj át új élményeket a Samsung Galaxy S8, S8+
és az On the Spot segítségével!**

A Dar Ahlam gyertyafényes vacsorája a közeli szurdokban

Scorsese marokkói forgatási helyszíne, amit Hollywoodban Tibetként is el lehetett adni

HÁROM FOGÁS, NÉGYFŐS SZEMÉLYZET

Ha a marrákesi kavalkád és a Magas-Atlasz meghódítása után fokozni szeretnénk az élményt, és igazán különleges helyre vagyunk, ahol megelevenednek az Ezer-egyéjszaka meséi, akkor egy leanderek szegélyezte hegyi úton irány Varzát és a sivatag. Azon

Csobogó szökőkutat hagyunk el, olajfaligetbe érünk, ahol terített asztalon vár a háromfogásos ebéd.

belül is a Dar Ahlam, ami szerényen csak annyit tesz: az álmok háza. Egy francia színházi ember, Thierry Teyssier korábban gyertyafényes előadásokat rendezett kastélyok kertjeiben a párizsi értelmiségnek, majd elhatározta, hogy Marokkóban megkomponálja a tökéletes nyaralást.

A helyszín a Skoura oázis, ahol egymás mellett sorakoznak a 19. századi vályogerdítványok, mivel esőről tényleg csak a családi legendákban hall az

ember. Az egyik ilyen robusztus vályogházba lépünk be a pincerendszeren keresztül, francia lakáj sétál előttünk, gyertyával a kezében. Ódon lámpák, hatalmas testes faajtók, hagyományos, kézzel készített szőnyegek mellett haladunk el, míg nem belépünk a lakosztályunkba. Itt az antik bútorok és a legfinomabb selyem ágynemű illata keveredik a fürdőből beszűrődő mandulatej-aromával, utóbbi a Dar Ahlam saját samponja és a testápolója árasztja magából. A szobában nincs TV, se telefon, úgy tűnik, nem is szállodában járunk, hanem egy 19. századi barátunk vályogkastélyában, amit más-más színekkel és dekorációval keltenek életre nyáron és télen.

A Marrákestől ötórás autóútra található Dar Ahlamban kora délutánra farkashegek leszünk. A francia lakáj utasításait követve az erőd mellett elterülő úszómedence partjához sétálunk, itt egy belső udvaron már vár a személyzet két tagja, akiktől megtudjuk, hogy a szállodában nincs étterem. De soha nem is volt. „Kövessenek!” – mondja egy magas fekete nő, azzal elindul a kert felé. Csobogó szökőkutat hagyunk el, olajfaligetbe érünk, ahol terített asztalon vár a háromfogásos ebéd. Kiderül, hogy minden egyes étkezés az előadás egy-egy felvonása.

A reggelire és az ebédre a hatalmas kert egy-egy sarkában kerül sor, és minden vendéget máshol helyeznek el, hogy lehetőleg ne is lássák egymást. Az esti koktéllra tevéhaton kaptatunk fel egy hegy tetejére, ahol már megrakták a tüzet, és a nap is csak ránk vár, hogy lemehesen. Egyik este egy szurdokban vacsorázunk a folyó mentén, másnap a közeli sós tó partján teljesen egyedül, több tucat mécses társaságában. A három fogást négyfős személyzet süti és szolgálja fel a bokrok mögött felállított kempingkonyhából. A sivatagi sós tó körbe a hegyekkel olyan, mintha a Holdon járnánk, de hogy épp egy vendéglátóipari egység kliensei lennénk, az az utolsó gondolat, ami az eszünkbe jutna.

A Dar Ahlamban mintha direkt azon dolgoznának, hogy kitalálják a gondolatainkat, még mielőtt megszületnének: ha utolsó este a rózsák völgyébe kérjük a vacsorát, mire leszáll az éj, már ott is áll egy luxussátor, hogy nyugodtan töltsük az éjszakát a csillagos ég alatt! Miért is ne?

A kirándulás után az erődben hagyományos, hatalmas adag berber fogásokkal várják a megfáradt vándorokat, majd befűtik nekik a kasbah tradicionális marokkói hammamját is. Itt az argándióból készített koromfekete szappannal mosakodhatnak meg, és gumilavórokkal öblíthetik le a hosszú út porát.

Többnapos kirándulásra is indulhat, aki akar, néhány éve vendégházat alakítottak ki a hegyekben, egynapi gyaloglásra az erődtől. Ebben az esetben tényleg kiszakadhatunk a civilizáció vívmányai közül, hogy belefeledkezzünk a természetbe, ahol a bokrok és a fák zöldje, illetve a hegyek legkülönbözőbb vöröses árnyalatai váltják egymást. Fenn, a Toubkal 4000 méter fölötti vonulatain pedig mindig csak a fehérség, már ha épp kilátszik a felhők mögül Észak-Afrika legmagasabb csúcsa. Néhány nap alatt ezt is megmászhadják a legelszántabbak.